

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ק"ט ע"א

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הוּוּ מְקַרְבִּין קְמִיָּה סְרוּסָא, וְאַפִּיקוּ לֵיהּ, דְּלֹא יִתְקַרֵּב לְקְמִיָּה, וּפְקִיד וְאַמֵּר, (וִיקְרָא כב) וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ. וְכֵן לְדָרֵי דְרִין אָסִיר לְסְרוּסֵי בְרִיין, דְּבָרָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּעֻלְמָא. דְּהָא כָּל סְרוּסָא, דְּסִטְרָא אַחְרָא אִיהוּ. וְאִי אִיהוּ אֲשֶׁתִּדֵּל, וְנָסִיב אִיתְתָּא, וְלֹא עֲבִיד תּוֹלְדִין, וְלֹא בָּעָא, וְאַף עַל גַּב דְּאִית לֵיהּ אִיתְתָּא, אוּ אִי הִיא לֹא בָּעָתָא, וְעָאֵל לְהֵהוּא עֻלְמָא, בְּלֹא תּוֹלְדִין, מַה כְּתִיב. אִם בָּעַל אִשָּׁה הוּא, וְלֹא אֲשֻׁנְחוּ לְפַעַל יְדֵי דְמֵאֲרִיחוֹן, וְיִצְאָהָ אֲשֶׁתּוֹ עִמּוֹ, אִיהוּ יַעוֹל בְּגִפּוֹ דְּדִכּוּרָא, וְאִיהִי בְּנוֹקְבָא. בְּגִפּוֹ יָבֵא בְּגִפּוֹ יֵצֵא כְּמָה דְּאֵתְמַר, כְּלֵא עַל תְּקוּנָיָה.

תרגום לעברית

בֵּא וִירָאָה מִן הַקֶּרְבֵּן, שְׁלֵא הָיוּ מְקַרְבִּים לְפָנָיו מִסֵּרָס, וְהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ שְׁלֵא יִקְרֵב לְפָנָיו, וְצוּהָ וְאַמֵּר, (וִיקְרָא כב) וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ. וְכֵן לְדוּרֵי דוֹרוֹת אָסִיר לְסֵרָס אֶת הַבְּרִיּוֹת שְׁבָרָאָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם, שְׁהָרִי כָּל סְרוּסָא הוּא שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר. וְאִם הוּא הַשְׁתִּדֵּל וְנִשְׂאָה אִשָּׁה וְלֹא עָשָׂה תּוֹלְדוֹת וְלֹא רָצָה, וְאַף עַל גַּב שֶׁיֵּשׁ לוֹ אִשָּׁה, אוּ שֶׁהִיא לֹא רָצָתָה, וְנִכְנָס לְאוֹתוֹ עוֹלָם בְּלִי תּוֹלְדוֹת - מַה כְּתוּב? אִם בָּעַל אִשָּׁה הוּא, וְלֹא הִשְׁגִּיחוּ לְפַעַל יְדֵי רַבּוֹנָם, וְיִצְאָהָ אֲשֶׁתּוֹ עִמּוֹ. הוּא יִכְנָס בְּגִפּוֹ שֶׁל זָכָר, וְהִיא בְּנוֹקְבָה. בְּגִפּוֹ יָבֵא בְּגִפּוֹ יֵצֵא, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, הַכֹּל עַל תְּקוּנָו.

אם אֲדַנְיוּ יִתֵּן לוֹ אֵשָׁה, כִּמָּה דֹּאֲתִמֵּר, אִם אֲדַנְיוּ, דָּא אִיהוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. יִתֵּן לוֹ אֵשָׁה, מִהָכָא, דִּלְאוּ בְּרִשּׁוּתָא דְּבֵר נָשׁ קִימָא לְמִיסָב אֶתְתָּא. אֱלָא (כלא משלי ט"ז פלס מאזני משפט יי') כִּלָּא בְּמֵאזְנִים לַעֲלוֹת. יִתֵּן לוֹ אֵשָׁה, דִּהָא לָאו בְּרִשּׁוּתִיהָ אִיהוּ. וּמֵאן אִיהִי. הֵיא דִּלְאוּ דִּילִיה, וְלָא אֲזַדְמֶנָּת לְגַבִּיה, וּמֵאן אִיהִי. הֵיא דִּהוּת זְמִינָא לְאַחֲרָא, וְאַקְדִּים הָאִי בְּרַחֲמִי, וְנָטִיל לָהּ, דָּא אֶתִּיהִיבֵת לִיה, דִּלָּא אֶתְחַזִּיאֵת לִיה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָמִי מְרַחֵק, וְחָמִי לְהֵיָא אֶתְתָּא, דְּזְמִינָת לְאַפְקָא תוֹלְדִין בְּעֵלְמָא. אֱקָדִים הָאִי בְּרַחֲמִי, וְאֶתִּיהִיבֵת לִיה, וְעָבִיד אִיבִין, וְזָרַע זָרַעָא, בְּאַתְתָּא (ס'א בגנתא) דִּלְאוּ דִּילִיה, בְּגִין כֹּה, הָאֵשָׁה וְיִלְדִּיהָ תִּהְיֶה לְאֲדֻנְיָהּ, וְהוּא יֵצֵא בְּגֹפוֹ. אִי עֲנִיָּא מְסַכְנָא, כִּמָּה אֲשַׁתְּדֵּל בְּרִיקְנִיָּא, לָאָה וְאֲשַׁתְּדֵּל לְמַעַבְד פִּירִין, בְּגִנְתָּא דִּלְאוּ אִיהִי דִּילִיה, וְנִפְק בְּרִיקְנִיָּא.

תרגום לעברית

אם אֲדַנְיוּ יִתֵּן לוֹ אֵשָׁה, כִּמּוֹ שְׁנַתְבָּאָר. אִם אֲדַנְיוּ - זֶה אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. יִתֵּן לוֹ אֵשָׁה - מִכָּאן שֶׁלֹּא בְּרִשּׁוּת הָאָדָם עוֹמֵד לְשֵׁאת אֵשָׁה, אֱלָא (הכל (משלי טז) פלס ומאזני משפט לה') הַכֹּל בְּמֵאזְנִים לַעֲלוֹת. יִתֵּן לוֹ אֵשָׁה, שֶׁהִרִי זֶה לֹא בְּרִשּׁוּתוֹ הוּא, וּמִי הִיא? הֵיאָה שְׂאִינָה שְׁלוֹ וְלֹא הִזְדַּמְנָה אֵלָיו, וּמִי הִיא? אוֹתָהּ שֶׁהִיתָה מְזֻמָּנָת לְאַחֵר, וְהִקְדִּים זֶה בְּרַחֲמִים וְנָטִל אוֹתָהּ, זֶה נִתְּנָה לוֹ, שֶׁלֹּא רְאוּיָהּ לוֹ. וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה מְרַחוּק וְרוֹאֶה אֶת אוֹתָהּ אֵשָׁה שֶׁעֲתִידָה לְהוֹצִיא תוֹלְדוֹת בְּעוֹלָם, מְקֻדָּשִׁים זֶה בְּרַחֲמִים וְנִתְּנָת לוֹ, וְעוֹשֶׂה פְרוֹת, וְזוֹרֵעַ זָרַע בְּאֵשָׁה (בגן) שְׂאִינָה שְׁלוֹ, מְשׁוּם כֹּה הָאֵשָׁה וְיִלְדִּיהָ תִּהְיֶה לְאֲדֻנְיָהּ, וְהוּא יֵצֵא בְּגֹפוֹ. אִי עֲנִי מְסַכָּן, כִּמָּה הִשְׁתַּדֵּל בְּרִיקְנוֹת, הִתְיַנֵּעַ וְנִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת בְּגֵן שְׂאִינֹ שְׁלוֹ, וְיֵצֵא בְּרִיקְנוֹת.

סבא סבא, בעדנין (נ"א בעניינין) אלן, לא הוית ברגליה דחי לתרעא, כמאן דשכיב בארעא בלא תוקפא, דהא אתחלש ומחלשא סגי, דלא יכיל, דחי ברגלוי. אתתקף סבא, ולא תדחל. הא ענייא מסכנא, דאשתדל בריקניא, אימא אמאי. אי בגין דזרע בגנתא אחרא דלאו דיליה, יאות. אי הכי (ס"א אבל הכא) קודשא בריך הוא יחיב ליה ההוא גנתא למזרע בה, דהא איהו לא נטיל לה. אלא תא חזי כל מלין דקודשא בריך הוא עביד כלהו בדינא אינון ולא הוי מלה בריקניא האי דקודשא בריך הוא יחיב ליה אתתא ועבד בה פירין ואיבין לאו האי כשאר בני גלגולא ולא דמי מאן דאשתדל בהאי עלמא לאסגאה אילנא (ס"א ולא יכיל) למאן דלא בעא לאסגאה ולאשתדל ואעקר ואפיל טרפין דאילנא ואזער איבא דיליה.

תרגום לעברית

זמן זמן, בזמנים (בענינים) הללו לא היית ברגליה דוחה את השער, כמי ששוכב בארץ בלי כח, שהרי נחלש, ומחלשא רבה, שלא יכול דוחה ברגליו. התחזק זמן ואל תפחד. העני המסכן הזה שהשתדל לריק, אמר למה? אם משום שזרע בגן אחר שאינו שלו - יפה. אם כן (אבלכאן) הרי הקדוש ברוך הוא נתן לו אותו הגן לזרע בו, שהרי לא הוא שלקח אותה. אלא בא וראה, כל הדברים שעושה הקדוש ברוך הוא, כלם הם בדין, ולא היה דבר לריק. זה שהקדוש ברוך הוא נתן לו אשה ועשה בה פרות וגדולים, אין זה כשאר בני הגלגול, ולא דומה מי שמשתדל בעולם הזה להגדיל את האילן (ולא יכול), למי שלא רוצה להגדיל ולהשתדל, ועוקר ומפיל את העלים של האילן ומקטין הפרי שלו.

האי דאדנא יחייב ליה אתתא, בגין למעבד איבין, הא אשתדל בקדמיתא בגין לאסגאח אילנא, ולא יכיל. וכיין כל כך לית ליה, (ס'א דבנין גם כן לית ליה) דאי הוה זכא כדקא יאות, לא הוה תב בגלגולא, (כאבנא בקוספיתא) דהא כתיב, (ישעיה נו) ונתתי לכם בביתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים ומבנות. והשתא דלא זכה, קודשא בריך הוא חמי, דהא אשתדל ולא יכיל, האי, אדוניו יתן לו אשה, כמה דאתמר. וכיין דחס עליה קודשא בריך הוא, ויהב ליה ברחמי, קודשא בריך הוא גבי מדידה בקדמיתא, ונטיל מה דגרע ההוא מבועא, ובגין כך, האשה וילדיה תהיה לאדניה, ולבתר ייתוב, וישתדל על גרמיה, לאשלומי גרעוניה. עד הכא רוא דקרא.

תרגום לעברית

זה שאדוניו נתן לו אשה כדי לעשות פרות, הרי השתדל בהתחלה כדי להגדיל את האילן ולא יכל. וכיות כל כך אין לו, (של בנים גם כן אין לו) שאם היה צדיק כראוי, לא היה שב בגלגול (כאבן בכף הקלע), שהרי כתוב (ישעיה נו) ונתתי לכם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות. ועכשו שלא זכה, הקדוש ברוך הוא רואה שהרי השתדל ולא יכל. זה אדוניו יתן לו אשה, כמו שנאמר. וכיין שחס עליו הקדוש ברוך הוא ונתן לו ברחמים, הקדוש ברוך הוא גובה משלו בתחלה, ונטיל מה שגרע אותו המעין. ומשום כך, האשה וילדיה תהיה לאדניה, ואחר כך ישוב וישתדל על עצמו להשלים גרעונו. עד כאן סוד הכתוב.

טקסט הזוהר

סבא סבא, את אמרת על דא, דבריקנא אשתדל, ולא אשגחת עלה, דבריקנא את אזיל כמה דאמרת, דהא קרא רדיף אבתרה, דסתיר כל בנינא דבנית עד השתא, ואת חשיב דאנת משטטא ימא לרעותה. ומאי איהו. דכתיב, ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדוני את אשתי וגו'.

זָקוּ זָקוּ, אַתָּה אָמַרְתָּ עַל זֶה שְׁלָרִיק הַשְׁתַּדֵּל, וְלֹא הִשְׁגַּחְתָּ עָלֶיךָ שְׁלָרִיק אַתָּה הוֹלֵךְ בְּמָה שְׁאֻמְרָת, שְׁהָרִי הַכְּתוּב רֹדֵף אַחֲרֶיךָ, שְׁפוֹתַי אֶת כָּל הַבְּנִין שְׁכַנִּית עַד עַכְשָׁיו, וְאַתָּה חוֹשֵׁב שְׁאַתָּה מְשִׁיט אֶת הַיָּם לְרִצּוֹנָךְ. וּמָהוּ? שְׁכַתוּב וְאִם אָמַר יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת אֲדֹנִי אֶת אִשְׁתִּי וְגו'.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ט ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

אִי סָבָא סָבָא, לֹאִי חֵילָא, מַה תַּעֲבִיד, חֲשַׁבְתָּ דְלֹא לִיהוּי מֵאֵן דְרָדִיף אַבְתָּרָה, הָא הָאִי קָרָא רָדִיף אַבְתָּרָה, וְנִפְיָק מִכְתָּר כְּתָלָא, כְּאִילָה בְּחֻקָּלָא, מְדַלֵּג דְלוּגִין אַבְתָּרָה, תְּלִיסָר דְלוּגִין דְלִיג אַבְתָּרָה וְאֲדַבִּיק לָהּ, מַה תַּעֲבִיד סָבָא. הַשְׁתָּא אֵית לָהּ לְאַתְגָּבְרָא בְּחִילָהּ. דִּהָא גִיבָר תְּקִיף הָוִית עַד יוֹמָא. סָבָא סָבָא, הָוִי דְכִיר יוֹמָא (צ"ז ע"ב) דְתִלְגָּא, כִּד זְרַעְנָא פּוֹלִין, וְהָוִי כְּמָה גּוֹבְרִין בְּנִי

תרגום לעברית

אִי זָקוּ זָקוּ, עֲיַף כַּח, מַה תַּעֲשֶׂה? חֲשַׁבְתָּ שְׁלֹא יִהְיֶה מִי שְׁיִרְדֵּף אַחֲרֶיךָ, הָרִי הַכְּתוּב הָזֶה רֹדֵף אַחֲרֶיךָ וְיוֹצֵא מֵאַחַר הַכְּתָל כְּאִילָה בְּשָׂדֶה, מְדַלֵּג דְלוּגִים אַחֲרֶיךָ, שְׁלֹשָׁה עָשָׂר דְלוּגִים דִּלֵּג אַחֲרֶיךָ וְהִשִּׁיג אוֹתָהּ. מַה תַּעֲשֶׂה, זָקוּ? עַכְשָׁיו יֵשׁ לָהּ לְהַתְגַּבֵּר בְּכַחָהּ, שְׁהָרִי גְבוּר חֲזָק הָיִיתָ עַד הַיּוֹם. זָקוּ זָקוּ, תִּהְיֶה זוֹכֵר אֶת יוֹם הַשְּׁלָג כְּשֶׁזְרַעְנוּ פּוֹלִים, וְהָיוּ כְּמָה גְבָרִים בְּנֵי חֵיל כְּנֻגְדָה, וְאַתָּה לְבַדָּה נִצַּחְתָּ שְׁלֹשָׁה עָשָׂר גְבָרִים חֲזָקִים בְּנֵי חֵיל, שְׁכָל אֶחָד מֵהֶם הוֹרֵג אֶרְיָה טָרָם שְׁיֵאכֹל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

